

De Ster

Het Kerkgebouw te Washington D.C.

15 September 1938

DE STER

van

De Heiligen der Laatste Dagen

43e Jaargang

No. 18

»De Ster« van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland verschijnt tweemaal per maand.

Abonnementsprijs: f0.50 per drie maanden, f1.— per half jaar en f2.— per jaar.

Gironummer 240615

Laan van Poot 292 - Den Haag

FRANKLIN J. MURDOCK
Redacteur

HARRY KRANENDONK
Assistent

JOHANNA A. RIET
Assistente

INHOUD

	Blz.
CHRISTUS, HET VOORBEELD. door <i>Dr. Lyman L. Daines</i>	319
DE DEUGD DER BEDACHTZAAMHEID	322
VAN DE REDACTIE:	
WAAR VEEL WORDT GEGEVEN door <i>Pres. Heber J. Grant</i>	324
EEN GOEDE BELEGGING door <i>Gilbert H. Andrews</i>	326
GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING	330
ONZE VRAGENHOEK.	331

CUNARD WHITE STAR

Expresdienst naar
AMERIKA

Grootste Passagiers-stoomschepen

Wekelijks meerdere afvaarten

Vraagt inlichtingen en passagertarieven bij de

ANGLO - CONTINENTALE TRANSPORT MIJ.

Meent 83 — Rotterdam

Telefoon 51189

WIJ LEVEREN ALLE SOORTEN DRUKWERK

- VERLOVINGSKAARTJES
- HUWELIJSBRIEVEN
- GEBOORTEKAARTJES
- ROUWKAARTEN enz. enz.

Vraagt monsters en
PRIJSOPGAAF

N.V. Drukkerij »Laboremus«

Langebrug 107, Leiden

Telefoon 950 — Giro 79376

CHRISTUS, HET VOORBEELD

Door Dr. LYMAN L. DAINES

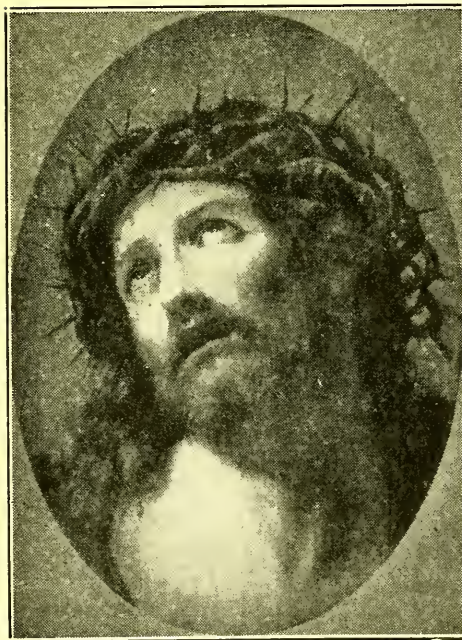
(Rector der Afdeling Geneeskunde, Universiteit van Utah)

THOMAS ZEIDE tot Hem : „Heere, wij weten niet, waar Gij heengaat; en hoe kunnen wij den weg weten? Jezus zeide tot hem : Ik ben de weg, en de waarheid en het leven. Niemand komt tot den Vader dan door Mij. Indien gijlieden Mij gekend hadt, zoo zoudt gij ook Mijnen Vader

den Vader gezien; en hoe zegt gij : Toon ons den Vader? Geloofst gij niet, dat ik in den Vader ben en de Vader in Mij is? De woorden, die Ik tot ulieden spreek, spreek Ik van Mijzelfen niet, maar de Vader, Die in Mij blijft, Die doet de werken. Geloofst Mij, dat Ik in den Vader ben en de Vader in Mij is; en indien niet, zoo geloofst Mij om de werken zelve”.

De leden van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste dagen gelooven eerbiedig in de goddelijkheid van Christus en dat door Hem alleen de wereld van zonde kan worden gered. Wij gelooven, dat Hij stierf om het menschdom te verlossen, en dat wij door Hem en de opstanding vol vertrouwen naar een toekomstig leven mogen uitzien.

Er zijn zoovele belangrijke feiten van Zijn leven en zending, dat die allen niet in dit kort artikel kunnen worden vervat. Het zij ons echter toegestaan, een phase uit Zijn leven te overdenken, hetwelk, naar het ons toeschijnt, een ernstige studie waard is. Dit heeft te doen met ons geloof, dat in de zending van Jezus wij een voorbeeld zien van een goddelijk Wezen, Hetwelk den vorm van een mensch aannam en daadwerkelijk de stadia van geboorte, kindsheid, manzijn en dood doormaakte. Hierin onderwierp Hij Zich aan de lichamelijke beperking van het menschdom. Hij werd vermoeid; Hij had honger; Hij behoefde slaap; Hij leed lichamelijke smart. En Hij deed dit, zooals Hij zoo dikwijls zeide, om den Vader te open-

De Doornenkroon

Hij stierf als Voorbeeld voor ons allen

gekend hebben en van nu kent gij Hem en hebt Hem gezien. Filippus zeide tot Hem : Heere, toon ons den Vader en het is ons genoeg. Jezus zeide tot Hem : Ben Ik zoo langen tijd met ulieden en hebt gij Mij niet gekend, Filippus? Die Mij gezien heeft, die heeft

baren aan wien de Vader dit ook behaagde te doen. En voor welk doel? „En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, den eenen waarachtigen God en Jezus Christus, Dien Gij gezonden hebt“.

Er zijn er niet velen, die origineel zijn in hun gedachten en handelingen; niet velen zijn ontdekkers of uitvinders. De groote meerderheid is imitator. Ten einde vooruitgang te maken, dient men een ideaal in gedachten te hebben en te wenschen, wat buiten zijn huidigen toestand ligt. Neem b.v. een kind. Hij hoort zijn moeder spreken; hij tracht te spreken. Hij ziet andere menschen loopen; hij tracht te loopen. Wanneer hij ouder wordt, ziet hij dingen, welke andere menschen bezitten en natuurlijkerwijze verlangt hij die te bezitten. Het kind ziet spoedig tot zijn ouders op en gaat hen bezien als de belichaming van goedheid en wijsheid. „Voor ieder kind, hetwelk in de wereld geboren wordt, zijn de vader en moeder de eerste en beste vertegenwoordigers van het doel, hetwelk in het hart van God is.“ Wien het kind liefheeft, wenscht het na te bootsen. Indien hij zijn ouders liefheeft en bewondert, zal hij hen nadoen en zij worden zijn ideaal en scheppen in zeer groote mate zijn bestemming; naarmate hij in jaren opgroeit en ontwikkelt, stijgt hij langzaam en geleidelijk tot de hoogte van zijn ideaal. Doch spoedig begint hij andere menschen waar te nemen en de tijd komt, dat de invloed zijner ouders op hem niet zoo volmaakt meer is en hij begint anderen te bewonderen en langzaam maar zeker hen na te doen.

Wanneer een persoon zoover

komt, dat hij gewaar wordt, dat er een onderscheid is tusschen goed en kwaad en doelbewust het goede zoekt, en er voor hem niets goeds te zien is, hoe zal het hem dan mogelijk zijn, het goede te kennen? En indien hij geen goed kent, dan moeten wij toegeven, dat er weinig kansen voor hem zijn om zich in die richting te ontwikkelen.

Vanwaar krijgt men dan zijn idealen van wat goed is? Bijna immer, zoo niet geheel en al van hen, die hooger op de ontwikkelingsladder staan. Doch wellicht is er geen persoon met een hoogere trap van ontwikkeling, vanwaar moet hij dan zijn idee of iets grooters krijgen? Hij moet het noodzakelijkerwijze krijgen door de openbaring van het karakter van een bovenmenschelijk wezen.

Wij moeten dan tot de slotsom komen, dat de mensch een soort voorbeeld noodig heeft, waarnaar hij kan werken. Hoe meer het voorbeeld de volmaaktheid nabij komt, hoe grooter de mogelijkheid van het benaderen der volmaaktheid.

Doch het grootste karakter is God's karakter. Hij is ons hoogste ideaal. Hij zet de standaard oneindig hooger dan een ander wezen. De Zijne is een volmaakte standaard. „En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, den eenen waarachtigen God . . .“ Hem kennen is Hem begrijpen en indien de stervelingen Zijn karakter konden begrijpen, zouden zij het voorbeeld voor zich hebben, hetwelk op tijd hun leven zou beïnvloeden en ten laatste als gevolg hebben, dat zij gelijk Hem werden. Doch de menschen kunnen het karakter van God niet direct be-

grijpen; het moet hun geopenbaard worden. Wij dienen niet te vergeten, dat, wil een ideaal eenig effect hebben op den imitator, het eenigermate moet worden begrepen. Indien het te ver boven het individu is, zal het op zijn karakter niets uitwerken. Zoo-danig is natuurlijk God's karakter, tenzij het kan worden geopenbaard in begrijpelijke termen.

Indien een geleerde een klein kind zou trachten te vertellen wat hij, de man, is en wat hij heeft verricht, zou het kind een zeer onvolmaakt denkbeeld krijgen van de dingen, welke hem werden verteld en dus ook van het karakter van den man. Hij zou de gebruikte termen niet kunnen begrijpen. Aan den anderen kant: indien de man tot op de hoogte van het kind zou willen afdalen en het kind door daden zou aantoonen, dat hij lief is voor dieren en vriendelijk tegen kleine kinderen enz. en zichzelf aan het kind zou openbaren op een wijze, in overeenstemming met den aard en het begrip van het kind, zou hij ten minste ten deele succes hebben in het verrichten der dingen, welke hij van plan was te doen. Het kind kon ten minste in zekere mate 's mans karakter begrijpen, toen het hem werd geopenbaard in bewoordingen, welke hij kon bevatten.

Indien God ons Zijn karakter toont, moet Hij dit doen door middel dier dingen, welke in onze ervaringen inwerken. Indien Hij tot de menschen spreekt, moet Hij een taal gebruiken, welke zij kunnen verstaan; Hij moet woorden gebruiken, die hun bekend zijn; Hij moet bij het beschrijven van Zijn eigen karakter termen

en phrases gebruiken, en eigenschappen omschrijven, welke door de menschen door middel van hun eigen uitlegging der ondervindingen van anderen kunnen worden begrepen.

Indien wij God's karakter tot voorbeeld hebben, moeten wij het bezien als een soort geheel. Het omschrijven van één gedeelte van Zijn karakter door den eenen profet en een ander gedeelte door een anderen profet biedt geen geheel. Ten einde een volmaakt beeld van God's karakter te verkrijgen als iets, waarnaar wij kunnen handelen, schijnt de eenig aangegeven weg, des menschen beperkte bevattingsvermogen in aanmerking genomen, dat Hij Zichzelf openbaart en Zijn karakter door daden aan ons toont.

De eenige daadwerkelijke ontsluiting der Godheid in termen van menschelek begrijpen werd werkelijkheid in de openbaring van God door Jezus Christus. „En het Woord is vleesch geworden en Het heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijne heerlijkheid aanschouwd, eene heerlijkheid als des Eeniggeborenen van den Vader) vol van genade en waarheid”.

Jezus was een mensch en toch een ware Zoon van God. Hij was een typeerend mensch, hetgeen wij van plan waren te zijn en hetgeen ons voorrecht is te zijn. Wij spreken van God, doch onze oogen hebben Hem nimmer gezien, wij kunnen Hem niet vinden, doch Hij kan tot ons komen en Zich bekend maken. Wij beweren, dat Hij dit heeft gedaan. Jezus Christus is de
(Zie vervolg op blz. 328).

DE DEUGD DER BEDACHTZAAMHEID

„I K DACHT er niet aan” is „I wat de menschen vaak zeggen, wanneer zij plotseling bemerken, dat zij door ondoordacht zeggen of handelen een vriendelijk hart pijn hebben veroorzaakt. Het is oneindig veel beter, dat bedachtzaamheid het pad onzer vrienden met bloemen bestrooit dan dat spijt hun doodkist zwaar met bloemen overlaadt. Wij doen er veel beter aan, wanneer wij vriendelijkheid betoonen, waar ze goed kan doen, vroolijkheid en aanmoediging geeft en ze niet terughouden, tot men er geen behoefte meer aan heeft. Het is mogelijk, zelfs op jongen leeftijd reeds de deugd der bedachtzaamheid ons in het leven eigen te maken, zulks als een deel onzer geestelijke ontwikkeling.

Ongetwijfeld wordt veel leed veroorzaakt door gebrek aan juist doorzicht. Vele menschen met een vriendelijk hart veroorzaken anderen voortdurend leed door louter argeloosheid. Zij schijnen geen idee te hebben van de gevoeligheid van anderen om hen heen. Zij hebben zich er nimmer op toegelegd, om aan anderen te denken tot verhouding van hun eigen woorden en handelingen. Ze hebben het zich een gewoonte gemaakt, slechts aan eigen genoeg te denken en slechts te zeggen en te doen, wat in hen opkomt, zonder zich af te vragen of dit anderen be- of mishaaft. Ze denken aan eigen genoeg en gemak en bedenken niet, hoe hetgeen zij gaarne wenschen, zich in het genoeg en gemak van anderen kan dringen.

Heel veel geluk in gezinnen wordt verwoest door deze argeloosheid. In een gezin dient een ieder lid wat bedachtzamer te zijn met betrekking tot de smaken, rechten, talenten, gaven van de andere familieleden. Geen familie-lid kan maar leven, alsof hij alleen in het groote huis woont en slechts aan zichzelf behoefte te denken. Hij zal zich ter wille der anderen wel eens opofferingen moeten getroosten; anderzins leidt zijn houding tot voortdurende onbedachtzaamheid. Bedachtzaamheid denkt aan anderen en richt haar handelen zoo in, dat alle zorg, ongemakken en leeddoen aan anderen worden voorkomen.

Een jongen had een lieve kanarie. Van den morgen tot den avond zong het diertje en het gezang klonk door het geheele huis. Doch de moeder van het kind werd ziek — zoo ziek, dat zelfs het zingen van de vogel, hetgeen toch den jongen als de prachtigste muziek in de ooren klonk, haar hinderde en pijn deed. Hij zette het kooitje zoover mogelijk van de ziekenkamer af en dacht, dat daardoor het geluid wel niet meer zou doordringen. Doch het schrille geluid klonk toch tot de kamer door en hinderde de zieke zeer.

Op zekeren morgen, toen het kind zijn moeder's hand vasthield, begon de vogel te zingen en het geluid drong flauw tot in de kamer door; en toch, toen hij naar het gelaat van zijn moeder keek, zag hij er een pijnlijke uitdrukking op. Ze zeide niets, doch de jongen behoefde geen woorden om hem te laten weten, dat het zingen van

de vogel haar pijnigde. „Het is geen muziek voor me”, zeide hij, „wanneer het mijn moeder pijn doet”. Hij nam de kooi en gaf die aan een vriendje. „Maar je hield zooveel van de vogel”, zeide zijn moeder, toen ze vernam, dat de vogel weg was. „Ja”, antwoordde hij, „maar ik houd van u nog meer”.

Dat was iets schoons om te doen. Het getuigt van ware bedachtzaamheid in het kind. Zijn persoonlijk genoeg moest worden geofferd ter wille van een, die hij zoo liefhad. Dit is de geest, welke een ieder van ons zou moeten kenmerken. Wij dienen ons het genoeg te onthouden, hetwelk onze vrienden leed doet. Wij dienen datgene in ons, wat onze geliefden pijn veroorzaakt, te verwijderen, hoe hard ons dit ook moge vallen.

Deze geest zal er toe leiden, de gevoelens van anderen met lieflijker zorg te behandelen.

Doch deze geest bezit eveneens een actieve zijde. Bedachtzaamheid weerhoudt ons niet alleen van onbedachtzame dingen; ze leidt eveneens tot voortdurende daden van vriendelijkheid en goedheid jegens anderen. Ze wacht op gelegenheden ter verschaffing van genoeg en geluk. Ze wacht niet, tot naar medelijden of hulp wordt gevraagd, doch heeft er oogen voor, ziet iedere behoefte en voorziet er onvoorwaardelijk in.

Wanneer een vriend in moeite verkeert, zal de bedachtzame man klaar staan met hulp en troost. Hij komt niet den volgenden dag, wanneer de nood voorbij is, doch is stipt met zijn vriendelijkheid, wanneer die vriendelijkheid ook

iets beteekent. Bedachtzaamheid verricht altijd kleine vriendelikheden. Er zijn veel goede menschen, die nimmer iets goeds kunnen vinden om voor anderen te doen. In onafgebroken rij gaan de gelegenheden hun voorbij, doch ze schijnen ze niet te zien, totdat ze reeds bijna uit het gezicht zijn verdwenen. Bedachtzaamheid heeft aan den anderen kant een instinct voor het zien van kleine dingen, welke gedaan moeten worden en dan voor het verrichten er van.

Het geheim van dit alles is, dat de menschen slechts om zich heen kunnen zien, wat zij zelf in hun hart hebben. Iemand, die naar bloemen zoekt, ziet overal bloemen. Een hart vol medelijden en liefde zal zelfs op de gewoonste dagen in anderen duizenden dingen zien, welke noodzakelijk gedaan moeten worden. Iemand, die aan een anders gerief en welzijn denkt, is nimmer verlegen om gelegenheden, waarop hij dingen kan doen, die dat gerief en welzijn verschaffen.

Bedachtzaamheid is een der waarste en beste toetsen voor een schoon karakter. Onbedachtzaamheid is ruw en onbeschaafd. Ze is zelfzuchtig, koelhartig. Ze is wreed en onvriendelijk. Bedachtzaamheid is verfijsd. Ze werkt op alle bijzondere wijzen liefde in de hand. Ze is onzelfzuchtig en denkt slechts aan anderen. Ze is de liefde, die niet vraagt om gediend, geëerd of geholpen te worden, doch denkt voortdurend aan het dienen en eeren van anderen.

Uit:

Things to life for van Miller.

15 SEPTEMBER 1938

VAN DE REDACTIE

WAAR VEEL WORDT GEGEVEN

TERWIJL IK IN Europa was, herinner ik mij een artikel te hebben gelezen over een man, die het Evangelie in het land van den middernachtszon, Scandinavië, had aangenomen. Hij hoorde een onzer zendelingen over de eerste beginselen van het Evangelie spreken en vurig getuigenis afleggen aangaande de goddelijkheid van het werk, waarbij wij zijn betrokken en dat Joseph Smith een profeet was van den waren en levenden God. De man nam het Evangelie aan en kwam naar Utah. Hij had nimmer van de tiendewet gehoord, tot de bisschop eens naar hem toe kwam en zeide:

„Mijn geliefde broeder, u verdient geld en betaalt nooit tiende. U dient een tiende van hetgeen u verdient, aan de Kerk te betalen.”

Hij zeide: „Een tiende? De menschen sparen toch niet een tiende van hun loon over. Dat kan niemand.”

De bisschop zeide: „Geloof u, dat Joseph Smith een profeet van God was?”

„Ja.”

„Geloof u in de openbaringen in de *Leer en Verbonden*?”

„Ja.”

Weet u niet, dat er een openbaring in dat boek is, welke zegt, dat de tiende een wet van God is?”

En hij bekeerde hem tot dat beginsel. Na een poosje kwam de bisschop weer en zeide: „U betaalt geen vastengaven?”

De man zeide: „Lieve hemel,

bisschop! Is tiende niet genoeg?”

De bisschop zeide: „Neen. Het kost u niets, om vastengaven te betalen. Raadpleeg uw dokter en hij zal u zeggen, dat het uw gezondheid zal bevorderen, wanneer u zich eenmaal per maand van twee of drie maaltijden onthoudt. Al wat wij van u vragen is, een bedrag te betalen ter waarde van twee maaltijden en het zonder die twee maaltijden te doen, en daardoor zult u geestelijken groei en lichamelijk voordeel genieten. Het kost u dus niets, om vastengaven te betalen.”

En daarna besloot de man om vastengaven te betalen.

Later kwam de bisschop en zeide: „Wij gaan een nieuwe kerkzaal bouwen.”

Hij zeide: „Wel, de Kerk dient de kerkzalen te bouwen.”

„Neen, zij betaalt slechts een vierde der kosten. (Dat was alles, wat in die dagen werd gegeven). De leden dienen driekwart er van te dragen.”

Hij klaagde steen en been, maar draaide ten laatste bij, daar ook hij een goed kerkgebouw wenschte, waarin hij den Heere kon dienen.

Spoedig kwam de bisschop weer en zeide: „We gaan een nieuw stake-gebouw zetten.” En de broeder klaagde weer, maar gaf toch eindelijk zijn bijdrage.

In die dagen hadden wij geen hooge scholen en in de stake, waar die man woonde, werd een stake-academie gezet en hem werd om een bijdrage in de kosten er

van gevraagd. Hij klaagde weer, maar wilde toch graag, dat zijn kinderen betere gelegenheden werden geboden dan hij had gehad en hij betaalde wederom.

De tijd kwam, waarop een tempel in Salt Lake City werd voltooid. Deze man dacht, dat de Kerk toch tenminste een tempel moest bouwen, doch hij had een groote lijst met namen van zijn voorgeslacht, voor wie hij het werk wilde gedaan hebben en besloot, zijn deel in den tempelbouw bij te dragen.

Ten laatste kwam zijn jongen van de academie en de bisschop zeide: „Mijn goede broeder, die jongen van u is afgestudeerd aan de academie, heeft goed onderwijs genoten, is een intelligente, goede jongeman, een goede Heilige der laatste dagen. Ik wil zijn naam voorstellen aan den President der Kerk, zoodat hij op zending kan gaan en u zult ongeveer dertig of vijf en dertig dollar per maand moeten betalen om hem te onderhouden”.

Hij zeide: „Dat is het toppunt, bisschop. Dat doet de deur toe. Ik verwachtte, dat hij vijf en zeventig of honderd dollar per maand zou verdienen om mij er bovenop te helpen. Ik heb hem laten leeren en ik verwacht er wat voor terug. Ik zal u zeggen, dat hij op zending kan gaan en ik ben gewillig om die vijf en zeventig of honderd dollar, die hij kon verdienen, te laten schieten, maar ik betaal niet één dollar, om hem op zending te houden. De Kerk mag hem voor niets hebben, maar ze moet hem maar sturen en hem op zending houden.”

De bisschop zeide: „Laten we maar ergens anders over praten.”

Daarna spraken ze meer dan een uur over verschillende dingen. De bisschop bracht hem al verder en verder en eindelijk kreeg hij hem aan het vertellen over het koude, moeilijke land, vanwaar hij kwam; hoe moeilijk het was, om in dat land van den middernachtszon een bestaan te scheppen en hij vertelde den bisschop, hoe dankbaar hij was, dat het Evangelie van Jezus Christus hem had gevonden; dat hij hier nu een mooi huis had en hoe welvarend hij was en welk een wonderlijke zegen het Evangelie hem ook financieel was geweest.

De bisschop zeide: „Tusschen twee haakjes, goede vriend, wien hebt u meer dan iemand anders in de wereld lief, behalve dan uw eigen gezin en uw eigen vleesch en bloed?”

„Wel bisschop, meer dan van iemand anders houd ik van den man, die naar dat koude land van den middernachtszon kwam en mij het Evangelie van Jezus Christus bracht, het plan van leven en zaligheid en onder de inspiratie van God getuigenis aflegde van de goddelijkheid van het werk en de zending van den profeet Joseph. Ik heb hem met hart en ziel lief.”

„Maar”, zeide de bisschop, „zou u dan niet willen, dat ook iemand uw zoon hierom zou liefhebben?”

Hij zeide: „Bisschop, u hebt het gewonnen. De jongen mag gaan.”

Ik verheug me in het feit, dat het Evangelie van Jezus Christus het hart der menschen beroert en hen opoffering doet maken. Wat is het Evangelie? Het is het plan van leven en zaligheid. Het is dat, wat meer waarde heeft dan het leven zelf. - Pres. Heber J. Grant.

EEN GOEDE BELEGGING

(Een kort verhaal)

— door Gilbert H. Andrews —

„MOEDER!” de tienjarige Johnny hield even op met eten, „wat is een goede belegging?”

„Hoe krijg je dat nu weer in je hoofd, jongen?”

„Oh, ik hoorde u en vader gisteren na kerktijd praten. Hij zeide, dat de reden, waarom hij vijfhonderd dollar voor de nieuwe kerk beloofde was, omdat hij het

een goede belegging vond. Wat bedoelde hij?”

„Wel jongen, een goede belegging beteekent, dat je je geld steekt in iets, wat goed betaalt. Dat is, je krijgt genoeg terug om wat je uitgaf, te vergoeden en meer nog”.

„Beteekent het dan, dat als we het geld in de nieuwe kerkzaal steken, we het wel eens zullen terugkrijgen?”

„Neen, we krijgen ons geld niet terug; maar er zijn andere dingen, die we er voor in de plaats kunnen krijgen en die zijn even waardevol. Maar als je niet opschiet, kom je te laat op school”.

Johnny vroeg zich af, wat ze toch wel uit een nieuwe kerkzaal zouden kunnen halen, dat meer waard was dan geld. Goeie-morgen! ze hadden toch al moeite genoeg om rond te komen. Daar had je nu die nieuwe kachel, die Moeder zoo graag wilde hebben. Zekostte wel bijna honderd dollar, en ze had al zoo lang gewacht om het geld bij elkaar te krijgen. En nu hoefde ze er weer niet aan te denken. Hij hoorde hen gisteravond zeggen, dat ze het beter konden opgeven.

Het scheen Johnny toe, dat Moeder een kachel het meest van alles noodig had. Die een in de keuken gaf niets dan last. En dan, een kerkzaal werd niet anders gebruikt dan Zondags. Geld en alles in huis werden iederen dag gebruikt. Een kachel was niet het eenige, wat ze noodig hadden. Andere menschen hadden nieuwe ijskasten en maakten zelf ijs en konden alles koud houden — maar Moeder moest alles koel houden in de sloot achter het huis.

Iedereen scheen verrukt over de nieuwe kerk. Johnny was trotsch, omdat hij mocht behooren tot de eerste groep diakenen, die op het

podium moest komen en aan de menschen werd voorgesteld. Hij merkte wel, dat zijn vader en moeder trotsch op hem waren, toen hij daar zoo voor de vergadering stond.

Het nieuwe gebouw was prachtig. Nu hoefden ze vanwege de kou geen Zondagsschoolklassen meer af te lasschen. Maar in het oude gebouw had hij toch ook wel pret gehad — en angst ook! Daar was die keer, toen de presidente van het Jeugdwerk hem vroeg, voor te gaan in gebed. Zij stond daar naast hem met haar arm om hem heen en hielp hem. Nu scheen het niets bijzonders, maar toen was hij wat trotsch, toen het afgelopen was.

Toen hij padvinder werd, kwam hij door de meeste vereischten heen en ontving heel veel zijner insignes in de nieuwe zaal. Hij werd tot leeraar verordineerd en toen tot priester. De eerste maal, dat hij het avondmaal bediende, dacht hij, dat hij den zegen over het brood wel uit het hoofd kende, doch halverwege moest hij ophouden en opnieuw beginnen met de kaart voor hem.

Kort daarna werd hij tot ouderling verordineerd en op zending geroepen. Zij hadden in de nieuwe zaal een programma-avond voor hem en bijna iedereen in den wijk scheen er te zijn om het hem gezellig te maken. Het gaf hem een gevoel van belangrijkheid, net alsof een gedeelte van den wijk van hem was.

Toen hij eerst in het zendingsveld aankwam, zag het er niet rooskleurig uit. Hoe ter wereld kon hij ooit genoeg leeren om het tegen die voorname dominé's op te nemen. Sommigen hunner

hadden twaalf jaar college geloopt en hij kwam nog maar pas van de H.B.S. De eerste maal, dat hij er met één sprak, raakte hij zoo in de war, dat hij niet meer wist of hij Mormoon was of niet!

Toen vond hij zichzelf. Toen hij den geest van het zendingswerk kreeg en waarlijk studeerde, kwamen zoovele dingen, die hij in zijn eigen wijk geleerd had, tot hem terug, zoodat hij zich in staat gevoelde, het Evangelie te verdedigen en te verklaren.

Te spoedig was zijn zending om en hij ging naar huis. Moeder en vader woonden nog in hetzelfde oude huis met dezelfde oude kachel. Iedere keer, wanneer ze een nieuwe wilde koopen, kwam er iets tusschen zooals het wijkgebouw, het nieuwe stakegebouw of zijn zending.

De opkomst in de avondmaalsvergadering, toen hij verslag van zijn zending zou uitbrengen, was de grootste, welke hij ooit had meegemaakt. Hij voelde zich bangst, wanneer hij er aan dacht, dat zoovele van die menschen toch eigenlijk veel meer over het Evangelie wisten dan hij. En toen zag hij zijn moeders gelaat in de vergadering. Zij scheen niet veel aandacht aan de openingsoefening te schenken. Zij keek maar naar hem. Hij zag diezelfde trots en vreugde van weleer, maar nu schenen deze grooter dan ooit tevoren.

Toen hij eenmaal begonnen was, kende zijn vreugde geen grenzen. In zijn district werd hij onder de beste sprekers gerangschikt en hij wilde al deze vrienden van hem thuis het beste geven, wat hij bezat. En eigenlijk sprak

(Zie vervolg op blz. 329).

Christus, het voorbeeld

(Vervolg van blz. 321)

ideaal-mensch en daarom wijzen alle openbaringen van God er op, dat het voor ons armzalig vermogen toch doenlijk is, dit te worden. Het „Woord“, de openbaring van wat God is en was, kwam onder de menschen en openbaarde ons volmaakt den persoon en het karakter van den Vader, want zooals Christus is, zoo is de Vader, in al Zijn eigenschappen en hoedanigheden en kenmerken. De Heiland is juist zulk een volmaakte openbaring van de Godheid als voor het menschdom maar mogelijk is. Hij zeide: „Die Mij gezien heeft, heeft den Vader gezien“.

Het was noodzakelijk, dat Hij gelijk Zijn broederen zou zijn, opdat Hij kon aantoonen, tot welke hoogten de menschheid zou kunnen stijgen. Hij leerde, dat de menschen van plan waren te zijn, wat Hij was en toonde ons aan, wat in het verre verschiet allen van plan zijn te worden. „Zooals de mensch nu is“, wordt ons gezegd, „was God eens; zooals God nu is, kan de mensch worden . . .“

Wij hebben aangetoond, dat het noodzakelijk is, een ideaal te hebben ten einde vooruit te gaan en hoe hooger ons ideaal reikt, hoe grooter de mogelijkheid tot vooruitgang is. Wij weten, dat God ons hoogste ideaal is, en aangezien Hij oneindig hooger staat dan de mensch en voor hen onbegrijpelijk is, heeft Hij Zich door Zijn Zoon Jezus Christus geopenbaard op een wijze, dat wij Hem allen kunnen begrijpen.

Hoe noodzakelijk is het ten aanzien van al deze feiten voor ons,

om het leven en het karakter van onzen Heiland te bestudeeren. Indien wij Hem gelijk wenschen te worden, is het noodig, dat wij Hem kennen. Zijn ware heerlijkheid wordt niet ontdekt noch Zijn waar karakter begrepen, tenzij door hen, die dit alles ijverig en ootmoediglijk bestudeeren en overdenken en Hem en Zijn werken steeds in aanmerking nemen. Zijn werken zijn de werken van God. In Hem gelooven beteekent in den Vader gelooven. Hem te hebben gezien is den Vader gezien hebben. Hem verwerpen en haten beteekent den Vader verwerpen en haten.

Hoe nauwgezet men de uitspraken van den Christus bestudeert, hoe meer men er van overtuigd geraakt, dat Christus zelf dit als een der belangrijkste onderdeelen van Zijn zending beschouwde. Het gesprek, hetwelk hij hieromtrent met Filippus had, werd alreeds aangehaald en talrijke andere uitspraken zouden hieraan kunnen worden toegevoegd. Vooral indrukwekkend zijn de woorden in het gebed van Christus onmiddellijk na Zijn verraad.

Dit heeft Jezus gesproken, en Hij hief Zijne oogen op naar den hemel, en zeide: Vader! de ure is gekomen, verheerlijk Uw Zoon, opdat ook Uw Zoon U verheerlijke.

Gelijkerwijs Gij Hem macht gegeven hebt over alle vleesch, opdat al wat Gij Hem gegeven hebt, Hij hun het eeuwige leven geve.

En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, den eenigen waarachtigen God, en Jezus Christus, dien Gij gezonden hebt.

Ik heb U verheerlijkt op de aarde;

Ik heb voleindigd het werk, dat Gij Mij gegeven hebt om te doen.

Na den Vader aan de wereld te hebben geopenbaard, wijst Hij Zijn discipelen er op, dat indien Hij van de aarde zal worden verheven, Hij alle menschen tot Zich zal trekken, hiermede ongetwijfeld wijzend op de wijze van Zijn dood aan het kruis.

En dan openbaart Hij verder in dit gedenkwaardig gebed de wijze, waardoor Zijn openbaring in de wereld kan blijven voortgaan, wanneer Hij zal zijn heen-gegaan. Hij zegt :

Ik heb Uwen naam geopenbaard den menschen, die Gij Mij uit de wereld gegeven hebt. Zij waren Uwe, en Gij hebt ze Mij gegeven; en zij hebben Uw woord bewaard.

Ik bid voor hen; Ik bid niet voor de wereld, maar voor degenen, die Gij Mij gegeven hebt, want zij zijn Uwe;

Ik bid niet, dat Gij hen uit de wereld wegneemt, maar dat Gij hen bewaart van den booze.

Gelijkerwijs Gij Mij gezonden hebt in de wereld, *alzo* heb Ik hen ook in de wereld gezonden;

En Ik bid niet alleen voor deze, maar ook voor degenen, die door hun woord in Mij gelooven zullen.

En zoo zien wij dus Zijn bezorgdheid voor het blijven voortbestaan op aarde van het voorbeeld, hetwelk Hij heeft gegeven. Hij heeft nu het eeuwig leven mogelijk gemaakt voor het menschedom en den Vader te beminnen door het kennen van den Zoon. Nu ziet Hij het doel van Zijn zending mislukt, tenzij Zijn voorbeeld door alle eeuwen heen als een inspiratie voor de menschen kan blijven gesteld. Dit is, waarom Hij bij den Vader pleit voor Zijn discipelen zoowel als voor hen, die door de leeringen en voorbeelden van de discipelen in Hem zullen gelooven. Indien deze mogen blijven en indien zij getrouw zullen blijven en nieuwe discipelen worden door hun leeringen gewonnen, zal de wereld een openbaring van God's karakter voor zich hebben, welke te allen tijde den menschen tot voorbeeld kan dienen. Dit scheen Christus' grootste bezorgdheid te zijn ten tijde van Zijn laatste gebed alleen met Zijn geliefde discipelen.

* * *

Een goede belegging

(Vervolg van blz. 327)

hij maar tegen twee personen in de groep. Toen hij zijn toespraak eindigde met een krachtig getuigenis en ging zitten, zag hij, dat zijn moeders oogen glinsterden van de tranen. Plotseling gevoelde hij, hoeveel deze menschen en deze Kerk in zijn leven hadden betekend!

Na de vergaderingen drukten zoovele menschen hem de hand en feliciteerden hem. Moeder sloeg haar armen om hem heen en kuste hem voor de geheele

groep. Welk een vreugde gaf hem dat!

Toen zij naar huis wandelden, sloeg hij zijn armen rond zijn Moeder aan den eenen en zijn Vader aan den anderen kant. „Moeder herinnert u zich nog, hoe u mij eens vertelde, waarom de vijf honderd dollar voor het nieuwe kerkgebouw een goede belegging waren? Ik weet nu, waarom u dat vond. Ik hoop, dat u er nooit anders over zal denken.”

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

Doopdiensten

Tijdens een op 31 Juli j.l. gehouden doopdienst aan het strand te Scheveningen, werd door Oud. Th. v. Drimmelen gedoopt Jakobus van Rennes. Tijdens een te Rotterdam gehouden doopvergadering werd door Oud. Dean I. Nuttall gedoopt Suzanna de Vos-Los en Arnoldus Hermanus Goud, beiden van Rotterdam-Zuid.

Ingezegend

Tijdens den laatsten tijd gehouden getuigenisvergaderingen werden de volgende kinderen ingezegend:

Te Rotterdam door broeder J. Borger: Pieter Marinus de Jonge, zontje van Arie de Jonge en E. J. E. de Jonge-Barten. Te Amsterdam door broeder Eege Ylst: Liahona Janna Maria Strietman, dochtertje van Jan Strietman en Neeltje Strietman-Heitman. Te Groningen door Oud. Arie van Essen: Geert Luttmmer, zontje van J. H. F. Luttmmer en Roelfi Luttmmer-Stoffers. Te Delft door br. R. Schippers: Maria Paulina Halve, dochtertje van Hendrik Jacob Halve en Louise Halve-Herbert. Te Arnhem door Oud. Glenn H. Lybbert: Marianne Jansen, dochtertje van Willem Janssen en Gerritje W. Jansen-Philppens.

Overleden

Te Amsterdam overleed op 7 Augustus j.l. zuster Maria Adriana Pols der Amsterdamsche gemeente. Zij werd 8 October 1874 te Amsterdam geboren.

Zuster Oebeltje Wijma-Daniels overleed te Groningen op 9 Augustus j.l. Op 6 December 1850 werd ze geboren te Surhuizen.

Op 19 Augustus j.l. overleed te Arnhem zuster Everdina Matthyssen-Jansen. Zij werd 6 Juli 1885 geboren.

Onze deelneming gaat uit naar de nabestaanden dezer geliefde zusters en wij vertrouwen en bidden, dat de Heere hun kracht zal geven om hun heengaan te dragen en in geloof te blijven voortgaan.

Districtsconferenties

De najaarsconferenties der Nederlandsche zending zullen op de volgende data worden gehouden, zulks in tegenstelling met de reeds eerder gedane mededeeling:

Amsterdamsche district: 17—18 September te Amsterdam;

Rotterdamsche district: 15—16 October te Rotterdam;

Groningsche district: 22—23 October te Groningen;

Utrechtsche district: 19—20 November te Utrecht;

Haagsche district: 10—11 December te Den Haag.

Kerstverhaal- en -gedicht wedstrijd

Dit jaar schrijft *De Ster* een wedstrijd uit in het schrijven van een Kerstverhaal en -gedicht. Alle lezers mogen aan dezen wedstrijd deelnemen behalve zij, die met het publiceren van *De Ster* zijn belast. Het verhaal mag niet langer zijn dan 900 woorden; het gedicht niet langer dan 24 regels. Alle inzendingen worden vóór 1 December a.s. ingewacht. Latere inzendingen kunnen niet meer worden aangenomen.

Voor het beste Kerstverhaal en Kerstgedicht zullen prijzen worden beschikbaar gesteld.

De beoordeeling zal geschieden door personen, die niet aan *De Ster* zijn verbonden. Mocht de jury tusschen de inzendingen van twee personen niet kunnen beslissen, dan zullen beiden voor een prijs in aanmerking komen.

De Ster behoudt zich het recht voor, de winnende artikelen te plaatsen.

Prijzen zijn als volgt:

1e prijs voor Kerstverhaal:

2 Standaardwerken der Kerk.

2e prijs voor Kerstverhaal:

Artikelen des Geloofs in leeren band.

3e prijs voor Kerstverhaal:

Jaarabonnement op *De Ster*.

Voor het Kerstgedicht zullen dezelfde prijzen beschikbaar worden gesteld.

ONZE VRAGENHOEK

(Door middel van onzen Vragenhoek stellen wij de lezers van *De Ster* in de gelegenheid, leering op te doen uit de beantwoording der vele vragen, welke ons steeds bereiken. Het staat een ieder vrij, zijn bijdrage aan dezen Vragenhoek te geven. Waar het niet mogelijk mocht zijn, de vragen in deze rubriek op te nemen, zullen deze per afzonderlijk schrijven worden beantwoord. - De Redactie.)

* * *

1. Hebt u in uw Kerk bevestiging?

Antwoord: Na de verordening van den doop door onderdompeling, wordt de persoon „bevestigd” tot lid der Kerk door oplegging der handen van degenen, die het goddelijk gezag voor de gave des Heiligen Geestes dragen. Omtrent deze bevestiging wordt in den Bijbel gesproken als de doop door vuur of den Heiligen Geest. Wij lezen in de Schriften aangaande geen andere bevestiging.

2. Meent u met zekerheid te zeggen, dat de andere kerken alle verkeerd zijn en dat uw godsdienst de eenige ware op aarde is?

Antwoord: Alle organisaties, welke arbeiden aan de verheffing van het mensdom, bezitten waardevolle elementen der waarheid, doch de verscheidenheid hunner leerstellingen toont een chaos aan, waarvan God de Schepster niet kan zijn. Wij verkondigen echter, dat de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste dagen de volledige waarheid bezit aangaande 's menschen eeuwigen vooruitgang en de noodzakelijke goddelijke autoriteit om de door God gegeven verordeningen op aarde te verrichten,

terwijl gehoorzaamheid daaraan den mensch de grootste verhooging kan verzekeren.

3. Is uw Kerk een geheime organisatie?

Antwoord: Onze Kerk is geen geheime organisatie, want wij verwelkomen onderzoekers naar onze leerstellingen, doch het lidmaatschap is slechts open voor hen, die Christus aannemen en de vereischten gehoorzamen, welke Hij ter binnentreding van Zijn Kerk heeft gesteld. Enkele dezer verordeningen worden evenwel in tempels verricht, waarin alleen goede leden der Kerk toegang hebben.

4. Vindt u de menschen godsdienstig aangelegd?

Antwoord: De meeste menschen voelen te eeniger tijd voor godsdienst. Ze zoeken naar waar geluk, de beteekenis van het leven en verlangen naar eeuwige waarheid. Hun godsdienst moet hun verlangens tevreden stellen en wanneer in het dagelijksch leven toegepast, moet hij hun vreugde geven. Omdat de godsdienst in het verleden dit niet heeft kunnen doen en inplaats daarvan den mensch heeft verdrukt en beperkt, was wantrouwen en onverschilligheid hiervan het gevolg.

NAAR NEW YORK

AFVAART VAN
HAMBURG - LE HAVRE - SOUTHAMPTON

De bekende Favorieten :

MANHATTAN

(A) 21 SEPTEMBER

WASHINGTON

(A) 5 OCTOBER

De Populaire „Presidenten“ :

HARDING

(A) 14 SEPTEMBER

(A) Één dag later van Le Havre - 2 dagen later van Southampton

ROOSEVELT

(A) 28 SEPTEMBER

SLECHTS ÉÉN KLAS BEDIENING

Iederen Vrijdag, Londen direct naar New York.

Om den anderen Vrijdag van Liverpool via Belfast naar Boston en N.Y.

UNITED STATES LINES KANTOREN:

ROTTERDAM:
Atlantic-Huis,
Westplein

PARIJS:
10 R.Auber

LONDEN:
7 Haymarket,
38 Leaden hall str.

HAMBURG:
Ferdinandstr. 68